

УДК 338(075.8)

Г.Р. Коpecь, О.М.Семенів, Р.М.Батючок
 Національний університет "Львівська політехніка",
 кафедра економіки підприємства і менеджменту

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗЯХ РАДІОЕЛЕКТРОНІКИ, ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДОКТРИНИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ УКРАЇНИ

© Коpecь Г.Р., Семенів О.М., Батючок Р.М., 2002

Розглядаються проблеми підготовки спеціалістів у галузях радіоелектроніки, телекомунікацій та комп'ютерних технологій з позицій Національної доктрини розвитку освіти України.

In this paper problems of specialist training in fields radio engineering, telecommunications and computer technologies are considered with respect to National Doctrine of Education Development in Ukraine.

Аналіз соціально-економічного розвитку України, як і багатьох країн, які спрямували свої зусилля на побудову ринкової економіки, свідчить, що головною проблемою у зазначений період є взаємодія різних аспектів соціального й економічного розвитку[1].

Головні соціально-економічні чинники, які впливають на розвиток освіти та якісну підготовку фахівців, такі:

- низький рівень економічного розвитку України, технологічне відставання в умовах незворотної глобалізації світової економіки;
- обмежений доступ до освіти;
- невідповідність системи освіти умовам ринку та демократичного суспільства;
- нераціональне фінансування і неефективність використання ресурсів у системі освіти;
- відсутність послідовної державної політики, невідповідність управління і підзвітності нормам відкритого суспільства;
- зростання значення підвищення освітнього рівня фахівців на сучасному етапі розвитку цивілізації.

Слід відзначити досвід розвинутих країн із сфери освітньої політики, який може стати придатним для вироблення стратегії розвитку освіти в Україні:

- врахування досвіду і рекомендацій міжнародних освітніх досліджень, проведених Центром освітніх досліджень та інновацій при OECD (CERI/OECD);
- аналіз вирішення освітніх проблем у різних країнах фахівцями-професіоналами; врахування, що освіта – це школа громадянина, формування характеру і відношення до влади[2];
- врахування на різних етапах освітнього зростання обдарованих студентів від пересічних, створення певних можливостей розвитку для найбільш здібних через національні стандарти досягнень;

7–9 листопада 2001 року на другому Всеукраїнському з'їзді працівників освіти відбулось обговорення проекту Національної доктрини розвитку освіти України. Ця доктрина повинна стати основним державним документом, який визначатиме стратегію і основні напрями розвитку освіти у першій чверті XXI століття. Розвиток освіти в Україні є важливим політичним процесом. Освіта громадян України, залишаючись прерогативою держави, має відповідати вимогам ринків праці та критеріям якості освіти в умовах ринкової економіки і демократичного політичного устрою. Державні стандарти слід привести у відповідність до вимог сучасного технологічного суспільства. В умовах гнучкого виробництва і конкуренції об'єктами стандартизації в освіті мають стати не одиниці навчального матеріалу, пропонованого студентам, а процедури оцінювання компетенцій; не навчальні плани і програми, а процедури їх розробки і затвердження; не кваліфікаційні характеристики, а порядок атестації викладачів.

Підготовка фахівців у галузях радіоелектроніки, телекомунікацій та комп'ютерних технологій з позиції Національної доктрини розвитку освіти України повинна забезпечити отримання ними нових базових вмінь:

- визнання на практиці моральних цінностей (повага до прав людини, демократії, сприйняття іншої думки, любов до ближнього, відкидання примітивного егоїзму та споживацького відношення до життя, почуття відповідальності та обов'язку, відкритість до інших культур);
- ефективне спілкування і взаємодія з іншими особами і партнерами;
- вирішення проблем за допомогою логічного і критичного мислення, розпізнавання головних аспектів проблем та вміння організації їх вирішення;
- автономність у праці в поєднанні із вмінням працювати в команді;
- збирання, нагромадження, аналіз та використання інформації;
- творчий підхід до вирішення проблем і застосування його в інноваційній діяльності;
- гнучкість, психічна стійкість і готовність до нестандартних ситуацій;
- збереження мотивації до свідомого навчання впродовж усього життя.

1. *World Development Report 1991. The challenge of Development. The International Bank for Reconstruction and Development.* – 1991. – P. 64–69. 2. *Andrzej Janowski. Skola obywatelska. Amerycanskie doswiadczenia – polskie potrzeby. Fundacja innowacja.* – Warszawa, 2000. – P. 46–48. 3. *Гречихин В.Г. Лекции по методике и технике социологических исследований.* – М., 1988. – С.58–93.